

Справа № 206/4917/19

Провадження № 3/206/1703/19

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 листопада 2019 року Самарський районний суд м. Дніпропетровська у складі:

головуючого судді Поштаренко О.В.

за участю:

секретаря судового засідання: Шарамка І.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Дніпро справу про адміністративне правопорушення у відношенні ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, тимчасово не працюючого, який проживає за адресою: АДРЕСА_1 , за ч.1 [ст. 130 КУпАП](#),

за участю правопорушника: ОСОБА_1

захисника-адвоката Хомяка О.П.

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до протоколу про адміністративне серії БД № 182959 від 24.08.2019, вбачається, що ОСОБА_1 , 24.08.2019 о 17 год. 50 хв. знаходячись в м. Дніпро, Самарський район, вул. 20-річчя Перемоги, буд. 43 д керував автомобілем BMW525 державний номерний знак НОМЕР_1 з ознаками алкогольного сп'яніння: запах алкоголю з порожнини рота, почервоніння обличчя. Від проходження огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку, водій відмовився у присутності двох свідків. Своїми діями ОСОБА_1 порушив п.2.5 [Правил дорожнього руху](#), за що передбачена відповідальність за ч.1 [ст.130 КУпАП](#).

В судовому засіданні, особа відносно якої складено протокол про адміністративне правопорушення ОСОБА_1 вину не визнав в повному обсязі, заперечував щодо обставин викладених в протоколі, по що надав до суду відповідно клопотання про закриття справи. Разом з тим зазначив, що 24.08.2019 знаходився на парковці біля свого автомобіля та не перебував за кермом, а збирав речі у багажнику автомобіля. В цей час до нього під`їхав автомобіль патрульної поліції. Співробітники поліції почали вимагати в нього посвідчення водія, на що він відмовився надавати документи, оскільки за кермом автомобіля не перебував, а лише знаходився поруч з автомобілем, як пішохід. В конфлікт зі співробітниками поліції не вступав, однак був затриманий співробітниками поліції, без пояснень останніх. По приїзду до Самарського відділку поліції співробітники поліції запропонували йому дунути в трубку, не зрозумівши що саме це означає, він відмовився. Останніми не було роз`яснено процедуру огляду на стан алкогольного сп'яніння. Разом з тим, зазначив, що свідки з`явилися вже під кінець складання протоколу, а саме в райвідділку, з початку оформлення протоколу поняті були відсутні.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_2 суду показав, що він працює інспектором взводу 2 роти 3 батальйону 2 УПП в Дніпропетровській області. Разом з тим зазначив, що на початку осені 2019 року, він з напарником отримали орієнтовку що водій автомобіля «Хундай», можливо перебуває в стані алкогольного сп'яніння, але який саме автомобіль ними був зупинений не пам'ятає, можливо це був сірий паркетник «Kia». Автомобіль рухався по вул. 20-річчя Перемоги, де в подальшому повернув в бік вул. Піонерської, та почав прискорюватися. Вказаний автомобіль вони наздогнали на першому перехресті вказаної вулиці. Водій автомобіля звернув на право та зупинився. В цей час вони підійшли до автівки, за кермом якої сидів чоловік, якого попросили показати очі (зняти окуляри), на що він відмовився, документи надав відразу чи ні не пам'ятає, після чого йому було запропоновано пройти медичне освідчування в КЗ, на що останній відповів що він не проти. Вказаному ОСОБА_3 було повідомлено, що його відвезуть до Комунального закладу та доставлять до місця зупинки його автомобіля, на що він відповів що з ними не поїде, але проїхати згоден, однак весь час намагався кудись піти. Протокол був оформлений в Самарському ВП ДВП ГУНП в Дніпропетровській області, оскільки водія було затримано, до останнього були застосовані спецзасоби «кайданки», відмова водія від проходження медичного освідчування проводилась у присутності двох свідків. Газааналізатор для проходження освідчування останньому не було запропоновано, оскільки він не вказує на стан наркотичного сп'яніння. Окрім того, зазначив, що вони з напарником в той день були у різних екіпажах, та ним було зупинено чорний «БМВ», водія якого було затримано особою. Особисто він за кермом автомобіля особу не бачив, вони під'їхали коли водій вже спілкувався з поліцейськими. Окрім того, зазначив, що обставини про які він розповів мають відношення до протоколу який наразі розглядається, а саме тієї особи, яка присутня в залі судового засідання. Ним було складено рапорт по вказаному протоколу. Всі обставини правопорушення, били зафіксовані на боді камери.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_4 суду показав, що він працює інспектором взводу 2 роти 3 батальйону 2 УПП в Дніпропетровській області. Разом з тим зазначив, що на початку осені 2019 року прийшла орієнтовка, що водій транспортного засобу «БМВ» чорного кольору перебуває в стані алкогольного сп'яніння. Він з напарником патрулювали Самарський район, побачили вказаний автомобіль, який повернув у напрямку стоянки. З автомобіля вийшли двоє людей один з яких перебуває в залі судового засідання, а саме правопорушник. Вказані особи були без футболок, з явними ознаками алкогольного сп'яніння, останніх було зупинено та запропоновано пройти медичний огляд на стан сп'яніння в ДЕ ЕНДЕ ДОР, який є комунальним закладом, оскільки від проходження огляду за допомогою приладу «Драгер» водій відмовився. Після чого особа правопорушник, був затриманий та доставлений до Самарського ВП ДВП ГУНП в Дніпропетровській області. Окрім того, зазначив, що не пам'ятає, як встановлювались особи свідків, постанови про направлення на медичне освідчування ними не складалась. Однією з ознак стану алкогольного сп'яніння у ОСОБА_1 , був швидкий рух, оскільки останній, після того як був зупинений почав уходити від автомобіля. Відеофіксація не проводилась, оскільки все відбувалось дуже швидко, відеореєстратора в їх автомобілі не було.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_5 , суду показав, що не пам'ятає коли саме був запрошений співробітниками поліції у якості понятого, оскільки було зупинено чоловіка, який перебував у нетверезому стані та відмовився від проходження огляду на стан сп'яніння. Окрім того, зазначив, що в той день, він їхав с дружиною додому, інспектор зупинив його та попросив побути свідком, вони пройшли до відділку поліції, де співробітники поліції запитали у водія ОСОБА_1 , чи згоден він пройти обстеження, на що останній відмовився. Чи керував ОСОБА_1 транспортним засобом він не бачив. Співробітники поліції видали йому пистий бланк, де він зробив запис «з моїх слів записано вірно», оскільки дуже поспішав. Разом з тим зазначив, що йому не відомо комунальний заклад з такою назвою, а саме ДЕ ЕНДЕ ДОР.

Вислухавши пояснення особи, стосовно якої був складений протокол про адміністративне правопорушення ОСОБА_1 , свідків, дослідивши матеріали адміністративної справи, суд приходить до наступного.

Згідно зі ст.[245КУпАП України](#) суддя при розгляді справи про адміністративне правопорушення має своєчасно, всебічно, повно й об'єктивно з'ясувати обставини справи і вирішити її в точній відповідності із законом.

Згідно [ст.251КУпАП](#) доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото-і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото-і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

За змістом [ст.252КУпАП](#) орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи, керуючись законом і правосвідомістю.

Відповідно до п.2.5 [Правил дорожнього руху](#) України, водій повинен на вимогу працівника міліції пройти в установленому порядку медичний огляд для визначення стану алкогольного сп'яніння, впливу наркотичних чи токсичних речовин.

Згідно положень ч.1 ст.[130КУпАП](#) передбачена відповідальність за **керування транспортними засобами особами у стані алкогольного сп'яніння**, а так само за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного сп'яніння.

Отже, чинне законодавство передбачає, що до адміністративної відповідальності за ч. 1 [ст.130 КУпАП](#) може бути притягнена особа, яка являється водієм і керує транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння, або якщо особа, що керує транспортним засобом відмовиться пройти, відповідно до встановленого порядку, огляд на стан сп'яніння.

[Постановою Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 року №14 «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспортні»](#) передбачено, що при розгляді справ зазначеної категорії необхідно з'ясувати всі обставини, перелічені у статтях [247,280 КУпАП](#). Зміст постанови судді має відповідати вимогам, передбаченим статтями [283](#) і [284 КУпАП](#). У ній, зокрема, потрібно навести докази, на яких ґрунтується висновок про вчинення особою адміністративного правопорушення, та зазначити мотиви відхилення інших доказів, на які посилався правопорушник, чи висловлених останнім доводів.

Відповідно до п. 24 Постанови звертається увага судів на неприпустимість спрощеного підходу до судового розгляду справ про адміністративні правопорушення на транспорті та ігнорування прав осіб, яких притягають до відповідальності, потерпілих, їх законних представників і захисників.

Пунктом 27 вказаної постанови визначено, що відповідальність за ч.1 ст.130КУпАП несуть особи, які керують транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого

сп'яніння. Керування транспортним засобом слід розуміти, як виконання функцій водія під час руху такого засобу або інструктора-водія під час навчання учнів-водіїв незалежно від того, керує особа транспортним засобом, який рухається своїм ходом чи за допомогою буксирування. Для притягнення до відповідальності за [ст.130КУпАП](#) не має значення, протягом якого часу особа, яка перебуває у стані сп'яніння чи під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, керувала транспортним засобом. Правопорушення вважають закінченим з того моменту, коли він почав рухатись.

Переконливих доказів того, що ОСОБА_1 керував 24.08.2019 о 17 год. 50 хв. знаходячись в м. Дніпро, Самарський район, вул. 20-річчя Перемоги, буд. 43 д керував автомобілем BMW525 державний номерний знак НОМЕР_1 з ознаками алкогольного сп'яніння: запах алкоголю з порожнини рота, почервоніння обличчя, матеріали справи не містять. За таких підстав суд приходиться до висновку, що викладені в протоколі обставини того, що ОСОБА_1 керував транспортним засобом, не знайшло в судовому засіданні свого підтвердження.

Таким чином, оскільки, керування особою транспортним засобом є обов'язковою складовою об'єктивної сторони правопорушення за ч. 1ст. 130 [КУпАП](#), а керування самим ОСОБА_1 транспортним засобом в той період категорично заперечується, й нічим іншим, крім змісту самого протоколу про адміністративне правопорушення цей факт не підтверджується, суд, виходячи з принципу презумпції невинуватості, не може встановити наявності цього елементу складу правопорушення, а, отже, й складу самого правопорушення, передбаченого ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), встановити неможливо.

Крім того, згідно ч.1ст.6 [Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) (ратифіковано Україною 17.07.1997 року, набула чинності для України 11.09.1997 року) та правових позицій, викладених в рішенні Європейського Суду з прав людини по справі «Бендерський проти України (заява № 22750/02 параграф 42) - відповідно до практики, яка відображає принцип здійснення правосуддя, судові рішення мають в достатній мірі висвітлювати мотиви, на яких вони базуються. Межі такого обов'язку можуть різнитися залежно від природи рішення та мають оцінюватись в світлі обставин кожної справи. Право може вважатися ефективним, тільки якщо зауваження сторін насправді «заслухані», тобто належним чином вивчені судом.

Зміст принципу «поза розумним сумнівом» сформульований у пункті 43 рішення Європейського суду з прав людини від 14 лютого 2008 року у справі «Кобець проти України», відповідно до якого доведення має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою, а за відсутності таких ознак не можна констатувати, що винуватість обвинуваченого доведено поза розумним сумнівом. Розумним є сумнів, який ґрунтується на певних обставинах та здоровому глузді, впливає із зваженого розгляду всіх належних та допустимих відомостей, визнаних доказами, або з відсутності таких відомостей і є таким, який змусив би особу втриматися від прийняття рішення у питаннях, що мають для неї найбільш важливе значення. Отже, докази повинні бути настільки переконливими, що сумнівів при розгляді справи не повинно бути, а якщо вони є, то повинні толкуватись тільки на користь особи, відносно якої вирішується питання щодо притягнення до відповідальності.

Згідно пункту 27 постанови Пленуму ВСУ від 23 грудня 2005 року №14 Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті", якщо водій ухилявся від огляду, то відповідні його дії та ознаки сп'яніння необхідно зафіксувати в протоколі про адміністративне правопорушення, складеному у присутності двох свідків, що є підставою для притягнення порушника до адміністративної відповідальності.

Відповідно до ч.2 ч.3 ч.5 та ч. 6 [ст.266 КУпАП](#), огляд водія (судноводія) на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків; у разі незгоди водія

(судноводія) на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я; огляд особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, проведений з порушенням вимог цієї статті, вважається недійсним; направлення особи для огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду здійснюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до [ст. 3 ЗУ «Про національну поліцію»](#), у своїй діяльності поліція керується [Конституцією України](#), міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до [Конституції](#) та законів України, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами.

Пунктом 24 [Постанови Пленуму ВСУ №14 від 23.12.2005 року «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті»](#) при розгляді справ зазначеної категорії необхідно з'ясувати всі обставини, перелічені у статтях [247](#) і [280 КпАП](#), у тому числі шляхом допиту свідків.

Так, відповідно до п.2 розділу I Інструкції огляду на стан сп'яніння, підлягають водії транспортних засобів, щодо яких у поліцейського уповноваженого підрозділу національної поліції України є підстави вважати, що вони перебувають у стані сп'яніння згідно з ознаками такого стану.

Тобто, у поліцейського повинні бути обґрунтовані підстави вважати, що водій перебуває у стані сп'яніння згідно з ознаками такого стану, щоб висувати пропозиції для проходження відповідного огляду.

Так, у протоколі складеному відносно ОСОБА_1, інспектором взводу 2 роти 3 батальйону 2 УПП в Дніпропетровській області ОСОБА_4, зазначено що у останнього на час зупинки транспортного засобу автомобіля БМВ525, державний номерний знак НОМЕР_2, під його керуванням мала місце ознака алкогольного сп'яніння, а саме почервоніння обличчя та запах алкоголю з порожнини рота.

Як встановлено в судовому засіданні інспектор взводу 2 роти 3 батальйону 2 УПП в Дніпропетровській області Невеселий В.В., в своїх показах зазначив, що з наданої орієнтировки, стало відомо, що водій транспортного засобу «БМВ» чорного кольору перебував в стані алкогольного сп'яніння. Правопорушника було зупинено, на останньому не було верхнього одягу та він перебував з явними ознаками алкогольного сп'яніння. Однією з ознак стану алкогольного сп'яніння у ОСОБА_1, був швидкий рух, оскільки останній, після того як був зупинений почав уходити від автомобіля. Внаслідок чого, останньому було запропоновано пройти огляд на стан сп'яніння в комунальному закладі ДЕ ЕНДЕ ДОР, оскільки від проходження огляду за допомогою приладу «Драгер» водій відмовився. Постанова про направлення на медичне освідчення не була складена.

З показів свідка ОСОБА_2, який є інспектором взводу 2 роти 3 батальйону 2 УПП в Дніпропетровській області, вбачається, що на початку осені 2019 року, був зупинений водій автомобіля «Хундай», який відповідно до орієнтировки можливо перебував в стані алкогольного сп'яніння, однак в подальшому в своїх показах зазначив, що не пам'ятає який саме автомобіль був зупинений. ОСОБА_1 попросили показати очі (зняти окуляри), на що останній відмовився, на підставі чого останньому було запропоновано пройти медичне освідчення в Комунальному

закладі. Газааналізатор для проходження освідчування останньому не було запропоновано, оскільки він не вказує на стан наркотичного сп'яніння. Окрім того, в своїх показах зазначив, що особисто ОСОБА_1 за кермом автомобіля не бачив, оскільки коли їх екіпаж приїхав, водій вже спілкувалися з поліцейськими.

Свідок ОСОБА_5, в своїх показах зазначив, що був запрошений співробітниками поліції у якості понятого, оскільки було зупинено чоловіка, який перебував у нетверезому стані та відмовився від проходження огляду на стан сп'яніння у медичному закладі. ОСОБА_1 за кермом транспортного засобу не бачив та в наданому пустому бланку співробітниками поліції зробив запис «з моїх слів записано вірно», оскільки дуже поспішав.

Враховуючи покази свідків ОСОБА_2, ОСОБА_5, ОСОБА_4, суд приходиться до висновку, що при оформленні матеріалів даної справи відносно ОСОБА_1 за ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#), інспектором поліції ОСОБА_4 допущено грубе порушення вимог чинного законодавства, в яких закріплено порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, оскільки вказане спростовується показами свідка ОСОБА_2 та ОСОБА_5.

Окрім того, слід зауважити й про те, що на переконання суду, висловлюючи на адресу водія вимоги щодо проходження медичного огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку, інспектор поліції повинен мати обґрунтовані підстави вважати, що у водія відповідні ознаки наявні.

Разом з тим суд, зазначає, що не приймає покази свідків ОСОБА_4 та ОСОБА_2, щодо керування водієм ОСОБА_1 оскільки вказані покази не узгоджуються з іншими доказами та спростовуються протоколом про адміністративне правопорушення так і дослідженим в судовому відеозаписом відповідно до якого ОСОБА_1 на час його співробітниками поліції перебував на стоянці біля багажника свого автомобіля, (17:56:27), а також показами свідка ОСОБА_5, який надав суду покази під присягою безпосередньо в судовому засіданні, зазначив, що не бачив, як ОСОБА_1 керував автомобілем та підписав пустий бланк відмови останнього від проходження, зазначивши в ньому «з моїх слів записано вірно».

Натомість, наявність двох свідків зазначених у протоколі, у присутності яких нібито було запропоновано пройти відповідний огляд на стан сп'яніння, та в присутності яких ОСОБА_1 відмовився від проходження такого огляду, належними дослідженими у судовому засіданні доказами, поза розумним сумнівом суду не доведена.

Крім того з відеозапису, зафіксованого на нагрудну камеру поліцейського вбачається, що ОСОБА_1 було роз'яснено право проходження медичного освідчення на стан сп'яніння, однак в порушення вимог встановленого законом порядку, оскільки свідки ОСОБА_5 та ОСОБА_6 на той час були відсутні (.

Крім того, суд зазначає, що, згідно до п.8,12 Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої [наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства охорони здоров'я України від 09.11.2015 року №1452/735](#), у разі наявності підстав вважати, що водій транспортного засобу перебуває у стані наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, згідно з ознаками, визначеними в пункті 4 розділу I цієї Інструкції, поліцейський направляє цю особу до найближчого закладу охорони здоров'я. Форма направлення на огляд водія транспортного засобу з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, наведена в додатку 1 до цієї Інструкції.

Аналіз вищевказаних нормативних актів свідчить про те, що оформлення працівниками поліції направлення на медичний огляд до відповідного закладу охорони здоров'я у випадку відмови водія від проведення огляду з метою виявлення стану сп'яніння є обов'язковим. Якщо

після оформлення направлення, водій транспортного засобу відмовляється від проведення медичного огляду і в закладі охорони здоров'я, поліцейський в присутності двох свідків складає протокол про адміністративне правопорушення, у якому зазначає ознаки сп'яніння і дії водія щодо ухилення від огляду (пункт 8 Порядку №1103, пункт 6 розділу IX Інструкції з оформлення матеріалів №1395).

Проте, у матеріалах справи відсутнє направлення встановленої форми на огляд водія транспортного засобу з метою виявлення стану алкогольного сп'яніння, що свідчить про те, що поліцейський у встановленому законом порядку не направляв водія у заклад охорони здоров'я для проходження огляду на стан сп'яніння.

Разом з тим суд зазначає, що у разі відсторонення особи від керування транспортним засобом можливість керування цим транспортним засобом надається уповноваженій нею особі, яка має посвідчення водія відповідної категорії та може бути допущена до керування транспортним засобом.

При цьому матеріали справи та сам протокол про адміністративне правопорушення не містять будь-яких доказів відсторонення ОСОБА_1 від керування 24.08.2019 автомобілем BMW525 державний номерний знак НОМЕР_1 та передачі цього автомобіля для керування іншої особі, проте містять відомості про вилучення посвідчення водія з зазначенням про видачу тимчасового дозволу на керування транспортним засобом.

З огляду на викладене відповідно до ч. 5 ст. [266 КУпАП](#) відомості, викладені в протоколі про адміністративні правопорушення суд оцінює критично, оскільки вина ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення не доведена, а обставини вказані в протоколі про адміністративні правопорушення є суперечливими та не відповідають дійсності.

Згідно ч. [1 ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»](#), суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод і практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Як зазначив Європейський суд з прав людини у справі «Гурепка проти України» (п.50-55 Рішення від 06.09.2005 року) суд не має сумніву, що в силу суворості санкції справа про адміністративне правопорушення за суттю є кримінальною, а адміністративне покарання фактично носить кримінальний характер з усіма гарантіями [ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) 1950 року, що дає підстави для застосування практики Європейського суду з прав людини з кримінальних справ у справах про адміністративні правопорушення залежно від суворості санкції статті Закону.

Європейський суд з прав людини притримується у своїх рішеннях позиції того, що суд вправі обґрунтовувати свої висновки лише доказами, що випливають зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту (рішення Європейського суду з прав людини, справа "Коробов проти України" №39598/03 від 21.07.2011 року), тобто таких, що не залишають місце сумнівам, оскільки наявність останніх не узгоджується із стандартом доказування "поза розумним сумнівом" (рішення від 18 січня 1978 року у справі "Ірландія проти Сполученого Королівства" (Ireland v. the United Kingdom), п. 161, Series A заява №25).

Крім того, у справі «Paul and Audrey Edwards v. the United Kingdom» (№46477/99), суд зазначив, що компетентні органи завжди повинні докладати серйозних зусиль для з'ясування обставин справи і не повинні керуватись необдуманими або необґрунтованими висновками для розслідування, або в якості підстав для прийняття рішень.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду України від 22.12.2010 №23-рп/2010 адміністративна відповідальність в Україні та процедура притягнення до неї ґрунтується на конституційних принципах і правових презумпціях, які зумовлені визнанням і дією принципу

верховенства права в Україні, в тому числі і закріплений [вст.62 Конституції України](#) презумпції невинуватості.

Згідно [ст.62 Конституції України](#) обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях, усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У відповідності до роз'яснень, які містяться в ч.2 п.19 [постанови Пленуму Верховного Суду України від 01.11.1996 року №9 «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя»](#), визнання особи винуватою, може мати місце лише за умови доведеності її вини. Відповідно [дост.7 КУпАП](#), ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Проведення в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Крім того, в порушення вимог [ст.251 КУпАП](#) до протоколу про адміністративне правопорушення не долучено достатніх доказів вчинення ОСОБА_1 дій, зазначених в протоколі. Протокол про адміністративне правопорушення сам по собі без підтвердження іншими доказами не є доказом на доведення вини ОСОБА_1 у вчиненні адміністративних правопорушень за ч. 1 [ст. 130 КУпАП](#).

За таких обставин суд вважає, що відповідно до п. 1 ч. 1 [ст. 247 КУпАП](#) провадження у справі підлягає закриттю в зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу правопорушень

На підставі вищевикладеного, керуючись [ст. 62 Конституції України](#), [ст.130,245,247,251,252,266,280,283-285 КУпАП](#), [Законом України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»](#), суд-

ПОСТАНОВИВ:

Проведення в справі про притягнення ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , до адміністративної відповідальності за ч.1ст. [130КУпАП](#) закрити за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

Постанова може бути оскаржена в 10-денний строк з дня її винесення до Дніпровського апеляційного суду через Самарський районний суд м. Дніпропетровська.

Постанова набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги.

Суддя О.В. Поштаренко